

[Horn.]

rimeligt at anvende de nævnte beløb. Det er altså et tilbud fra statens side, som her foreligger, og vi forudsætter, at kommunerne, befolkningen, tager imod dette tilbud, hvor det synes rimeligt og forsvarligt.

Jeg vil gerne understrege en betragtning, som findes udtrykt i betænkningen, og som ministeren også var inde på i sin fremsættelsestale. Jeg gentager den her, omend ikke med de samme ord: jeg vil ikke tilråde, at man begynder en almindelig privatbaneslagting; jeg vil tilråde, at man roligt og nøgternt overvejer, om den pågældende egne banestrækning skal nedlægges eller ej. Det er såre let at komme af med en bane; man er mange steder så optaget af det forfærdelig store underskud, man skal deltage i. Det er rigtigt, når man ser på de underskudsbeløb, der offentliggøres fra snart den ene bane og snart den anden — en enkelt bane har haft et underskud på godt 3 mill. kr. — at man kan sige, det er fantastiske beløb. Men tænker man så på, hvilke særlige områder disse baner dækker, kan man ikke uden videre udfra den betragtning, at det er store beløb, sige, at disse baner må likvideres. Der kæder sig andre ting dertil; det gælder også en række andre baner. Inden man likviderer, må man nøje overveje, hvilke andre befordringsmuligheder man kan sætte i stedet for. Likvidation af en bane vil også betyde forøget slid på vejnettet; også det må tages i betragtning. Jeg husker, at da vi her i tinget behandlede Slangstrupbanens forhold, spillede spørgsmålet om vejnettet en rolle. Endelig er der en ting, som jeg udfra visse erfaringer må tilråde, og det er, at man ikke likviderer en masse baner på een gang, men at det sker over en passende årrække.

Ved en likvidation melder der sig to spørgsmål: personalets forhold og afsætningen af materiellet til en rimelig pris. Opnåelsen af en rimelig pris skulle i nogen grad sikre nyttevirkningen af den kapital, som kommunerne og staten har placeret i moderniseringen af vedkommende bane; nyttevirkningen vil være større, hvis materiellet kan afsættes til en nogenlunde rimelig dagspris. De fremgangsmåder, man vil vælge der, hvor man må likvidere, vil

sikkert blive meget forskellige. I Svendborg amt har man dannet et offentligt trafik-selskab, som amtet står for, for at sikre befolkningen rimelige trafikmuligheder og rimelige priser, og for at ikke private hajer — sådan som det sker nogle steder — skal blokke befolkningen. Der er som sagt flere muligheder at vælge imellem.

Lovforslagets §§ 1—5 drejer sig om statens deltagelse i dækning af regulerings-tillægget og andre særlige tillæg til pensionister, og jeg vil tro, hvad ministeren også pegede på i sin fremsættelsestale, at de tjenestemænd, som er ansat efter 1943 og derfor ikke har de almindelige pensionsrettigheder, måske personlig kan have en følelse af, at denne lovgivning også burde have givet dem en særlig mulighed; men mit parti er enigt med ministeren og regeringen i, at der ingen mulighed er for forøgede pensionsrettigheder for det efter 1943 ansatte privatbanepersonale — hvad også kommissionen har givet udtryk for. De pågældende har jo, da de gik ind til dette arbejde, vidst, hvorledes forholdene lå; det er ikke noget, der kommer bag på dem. Det vil selvfølgelig altid være naturligt, at folk sammenligner deres egen stilling med andres i tilsvarende stillinger; men som de økonomiske forhold og den økonomiske udvikling er her i landet, har enhver sikkert gjort sig klart, at stat og kommuner måske allerede har påtaget sig større pensionsbyrder, end rimeligt er, og vi må hurtigst muligt væk fra den ordning, at man opdeler befolkningen i 2 klasser — sådan som tilfældet hidtil har været. Nu er det muligt, at jeg, der tilhører en tjenestemandsgruppe, føler denne klassificering på en særlig måde; men det lovforslag, som foreligger om folkepension, tilsigter jo bl. a. at komme væk fra dette, og derfor tror jeg, ministeren har ret i, at de pågældende må være tilfredse med den sikring, der ligger i den forbedring af privatbanernes forhold, som denne særlige lovgivning rummer.

Jeg tror, at jeg hermed stort set har gennemgået hovedpunkterne i denne specielle lovgivning. Vi kan tilråde vedtagelse af lovforslagets §§ 1—5, som drejer sig om det 85 pct.s tilskud, og vi kan også anbefale §§ 6—10. Jeg skulle måske gøre en enkelt bemærkning til § 6, stk. 1. Det hedder her:

„Til gennemførelse af en fortsat moder-